

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування лікарського засобу

ГЛЮКОЗА
(GLUCOSE)

Склад:

діюча речовина: глюкоза;

1 мл розчину містить 400 мг глюкози;

допоміжні речовини: кислота хлористоводнева 0,1М розчин, натрію хлорид, вода для ін'єкцій.

Лікарська форма. Розчин для ін'єкцій.

Основні фізико-хімічні властивості: безбарвна або жовтувата прозора рідина.

Фармакотерапевтична група. Розчини для внутрішньовенного введення. Глюкоза.

X01.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка. Засіб вуглеводного живлення. Глюкоза забезпечує субстратне поповнення енерговитрат, активує обмінні процеси в організмі. Глюкози розчин 400 мг/мл, як гіпертонічний розчин, підвищує

осмотичний тиск крові, внаслідок чого посилюється рух рідини із тканин у кров; покращує антитоксичну функцію печінки, підвищує скоротливість міокарда, збільшує діурез.

Фармакокінетика. Після внутрішньовенного введення глюкоза надходить в органи і тканини, де фосфорилується, перетворюючись на глюкозо-6-фосфат, який активно включається в різні ланки обміну речовин організму. Запаси глюкози відкладаються у клітинах тканин у вигляді глікогену.

Клінічні характеристики.

Показання.

Гіпоглікемія.

Протипоказання.

Розчин глюкози 400 мг/мл протипоказано застосовувати пацієнтам з:

- внутрішньочерепними та внутрішньоспінальними крововиливими, за винятком станів, пов'язаних з гіпоглікемією;
- синдромом мальабсорбції глюкозо-галактози;
- тяжкою дегідратацією, включаючи алкогольний делірій;
- гіперчутливістю до глюкози та до інших складових препаратів;
- анурією;
- цукровим діабетом та іншими станами, що супроводжуються гіперглікемією.

Препарат не вводити одночасно з препаратами крові.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій.

Під впливом тіазидних діуретиків і фуросеміду толерантність до глюкози знижується.

Інсулін сприяє потраплянню глюкози у периферичні тканини, стимулює утворення глікогену, синтез білків та жирних кислот. Розчин глюкози зменшує токсичний вплив піразинамідів на печінку. Введення великого об'єму розчину глюкози сприяє розвитку гіпокаліємії, що підвищує токсичність одночасно застосованих препаратів наперстянки.

Особливості застосування.

При застосуванні препарату необхідно проводити моніторинг водно-електролітного балансу та рівня глюкози у сироватці крові.

При тривалому внутрішньовенному застосуванні препарату необхідний контроль рівня цукру в крові.

Не рекомендується призначати Глюкози розчин у гострий період тяжкої черепно-мозкової травми, при гострому порушенні мозкового кровообігу, оскільки препарат може збільшувати ушкодження структур мозку і погіршувати перебіг захворювання (за винятком випадків корекції гіпоглікемії).

При гіпокаліємії введення глюкози розчину необхідно поєднувати одночасно з корекцією дефіциту калію (через небезпеку посилення гіпокаліємії).

Для кращого засвоєння глюкози при нормоглікемічних станах введення препарату бажано поєднувати із призначенням (підшкірно) інсуліну швидкої дії з розрахунку 1 ОД на 4- 5 г глюкози (сухої речовини).

Не застосовувати розчин підшкірно та внутрішньом'язово.

Вміст ампули може бути використаний лише для одного пацієнта, після порушення герметичності ампули невикористану частину вмісту ампули слід викинути.

Застосування у період вагітності або годування груддю.

Застосування препарату вагітним жінкам з нормоглікемією може спричинити гіперглікемію плода, метаболічний ацидоз. Останнє важливо враховувати, особливо коли дистрес плода або гіпоксія вже зумовлені іншими перинатальними факторами.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами.

Не вивчалась.

Спосіб застосування та дози.

Глюкози розчин 400 мг/мл вводять внутрішньовенно (дуже повільно), дорослим по 20-40-50 мл на введення. У разі необхідності вводити краплинно зі швидкістю до 30 крапель за хвилину (1,5 мл/кг/год), до 300 мл на добу.

Максимальна добова доза для дорослих становить 15 мл/кг і не повинна перевищувати 1000 мл на добу.

Порядок роботи з ампулою.

Рис.1

Рис.2

Рис.3

Рис.4

1. Відокремити одну ампулу від блоку і струснути її, утримуючи за горлечко (Рис.1).
2. Стиснути ампулу рукою (при цьому не повинно відбуватися витікання препарату) і обертовими рухами звернути і відокремити голівку (Рис.2).
3. Через отвір, що утворився, негайно з'єднати шприц з ампулою (Рис.3).
4. Перевернути ампулу і повільно втягнути у шприц її вміст (Рис.4).
5. Надіти голку на шприц.

Діти.

Препарат застосовувати дітям лише за призначенням та під наглядом лікаря.

Передозування.

При передозуванні препарату розвивається гіперглікемія, глюкозурія, підвищення осмотичного тиску крові (аж до розвитку гіперглікемічної гіперосмолярної коми), гіпергідратація, порушення електролітної рівноваги. У такому разі препарат відмінити і призначити інсулін швидкої дії із розрахунку 1 ОД на кожні 0,45-0,9 ммоль глюкози крові до досягнення рівня глюкози крові 9 ммоль/л.

Рівень глюкози слід знижувати поступово. Одночасно з призначенням інсуліну проводити інфузію збалансованих сольових розчинів.

За необхідності призначити симптоматичне лікування.

Побічні реакції.

Побічні реакції, які можуть виникнути внаслідок введення Глюкози розчину 400 мг/мл:

- *побічні реакції у місці введення:* біль у місці введення, подразнення вен, флебіт, венозний тромбоз;
- *порушення з боку ендокринної системи та метаболізму* : гіперглікемія, гіпокаліємія, гіпофосфатемія, гіпомангніємія, ацидоз;
- *порушення з боку травного тракту:* полідипсія, нудота;
- *загальні реакції організму:* гіперволемія, поліурія, глюкозурія; алергічні реакції, у т. ч. шкірні висипи, ангіоневротичний набряк, шок, підвищення температури тіла.

У разі виникнення побічних реакцій введення розчину слід припинити, оцінити стан пацієнта і надати допомогу. Розчин, який залишився, слід зберігати для проведення наступного аналізу.

Термін придатності

2 роки.

Умови зберігання.

Зберігати в оригінальній упаковці при температурі не вище 25 °С. Зберігати у недоступному для дітей місці.

Несумісність.

Глюкоза несумісна у розчинах з амінофіліном, розчинними барбітуратами, еритроміцином, гідрокортизоном, варфарином, канаміцином, розчинними сульфаніламидами, ціанокобаламіном.

Не слід вводити в одному шприці з гексаметилентетраміном, тому що глюкоза є сильним окислювачем. Не рекомендується змішувати в одному шприці з лужними розчинами: із загальними анестетиками і снодійними, тому що знижується їх активність, розчинами алкалоїдів; інактивує стрептоміцин, знижує ефективність ністатину.

Упаковка.

По 10 мл в ампулах № 10.

Категорія відпуску.

За рецептом.

Виробник.

ТОВ «НІКО».

Місцезнаходження виробника та його адреса місця провадження діяльності.

86123, Україна, Донецька обл., м. Макіївка, вул. Тайожна, 1-1.

Тел.: +38 (062) 341-46-41.

E-mail: office@nikopharm.com.ua